

Propitujmo sami sebe

Ključni stih: “Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste prâvi.” — 2.Korinćanima 13: 5

***Izabrani tekstovi:
2.Korinćanima 13: 1-11***

SAMOPROPITIVANJE,

kao što potiče naš ključni stih, ključni je sastojak kršćanskog života. Međutim, takvo propitivanje sebe mora biti ublaženo ovom temeljnom istinom naše vjere: mi smo opravdani u Božjim očima kroz našu vjeru u Isusa Krista kao našeg Spasitelja. Ponavljamo Pavlovu želju iz srca, da se “u njemu nađem – ne svojom praved-

nošću, ... nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj.” (Filipljanima 3: 9) Nedostatak vjere je prestrogo suditi sami sebi. Također je nedostatak vjere preblando suditi sami sebi. Takva popustljivost može odražavati stav koji je Pavao ukorio: “Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost izobiluje? Nipošto! Jednom umrli grijehu, kako da još živimo u njemu?”—Rimljanima 6: 1, 2

“Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni. A kad nas sudi Gospodin, odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni.” (1.Korinćanima 11: 31, 32) Gospodin nas, u svojoj dobroti, odgaja kada pogriješimo u prosudbi u vezi s kršćanskim načelima. Njegov odgoj je korektivan ili terapeutski, a ne kažnjavajući. Njegovo utjecaj na nas nije da nam pokaže koliko smo pali i slabi, već da vidimo što možemo postati njegovom milošću. Apostol Pavao je rječito izrazio

ovaj koncept u Poslanici Hebrejima. Prvo citira Stari zavjet: “Sine moj, ne omalovažavaj steg Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.”—Hebrejima 12: 5, 6; Mudre izreke 3: 11, 12

Pavao nam zatim tumači značenje ovog Pisma. “Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca. Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On—nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.” (Hebrejima 12: 7-10) Postati dionikom Božje svetosti značajan je poticaj u našoj praksi samopropitivanja.

Procjenjujući sebe, nije zdravo otići u drugu krajnost i zaključiti da nismo dostojni Božje ljubavi i naklonosti. Taj sud prepuštamo u ruke Gospodina koji nas je otkupio. (Ivan 5: 22, 23) “Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga.” (1. Korinćanima 4: 3-5) Pravilno samopropitivanje provodi se u svjetlu Kristova obilnog otkupljenja. ■